

on bør til eksempel en anden mand, der kun har haft enkeltstående forhold til moderen, ikke kunne rejse faderskabssag. På den anden side skal ændringsforslaget også sikre, at en mand, der var gift med moderen eller levede fast sammen med hende i den periode, hvor hun blev gravid, har ret til at få prøvet, om han er far til barnet, også selv om han og moderen er gået fra hinanden inden fødslen, og moderen er blevet gift eller er flyttet sammen med en anden.

Efter den foreslåede nye bestemmelse i § 6, stk. 2, skal søgsmålsretten efter § 6, stk. 1, derfor som udgangspunkt ikke gælde i de tilfælde, hvor moderen ved barnets fødsel er gift, og ægtemanden registreres som far, eller hvor faderskabet registreres på grundlag af en »omsorgs- og ansvarserklæring«. I disse tilfælde har barnet typisk allerede fra fødslen en social far, som har del i forældremyndigheden, og som sammen med moderen varetager omsorgen og ansvaret for barnet. Det foreslås derfor, at hvis faderskabet er registreret efter § 1 (ægteskab), § 2 (»omsorgs- og ansvarserklæring« afgivet umiddelbart efter fødslen) eller § 3, jf. § 14, stk. 1, (»omsorgs- og ansvarserklæring« afgivet inden fødslen), skal en anden mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen, ikke kunne rejse faderskabssag, jf. den nu foreslåede § 6, stk. 2, 1. pkt. En mand, der var gift med eller levede i et fast samlivsforhold med moderen i den periode, hvor hun blev gravid (konceptionsperioden), skal dog under alle omstændigheder kunne rejse faderskabssag. Dette fastslås i § 6, stk. 2, 2. pkt. Det er tilstrækkeligt, at ægteskabet eller det faste samlivsforhold har bestået i en del af konceptionsperioden.

Hvis moderen inden for de sidste 10 måneder før barnets fødsel har været gift med en anden mand uden at være separeret, kan den nye ægtefælle eller samlever ikke uden videre blive registreret som barnets far. I disse tilfælde skal der altid rejses en faderskabssag i statsamtet, og der er ingen begrænsning i adgangen til at rejse sag efter § 6, stk. 1. Det indebærer bl.a., at den tidligere ægtefælle har ret til at få prøvet, om han er far til barnet. Derfor ville det for så vidt ikke have været nødvendigt også i § 6, stk. 2, at medtage en regel om, at den tidligere ægtefælle kan rejse faderskabssag. For at understrege, at en tidligere ægtefælle og en tidligere fast samlever er ligestillede med hensyn til muligheden for at rej-

se faderskabssag, er adgangen for den tidligere ægtefælle til at rejse sag dog udtrykkeligt medtaget i bestemmelsen (§ 6, stk. 2, 2. pkt.).

For så vidt angår den tidligere faste samlevers adgang til at rejse faderskabssag, bemærkes, at kravet i § 6, stk. 2, 2. pkt., om et fast samlivsforhold indebærer, at der skal være tale om et samlivsforhold af ægteskabslignende karakter af en vis varighed, hvor parterne typisk har levet sammen på fælles bopæl. Det er dog ikke udelukket, at kravet vil kunne være opfyldt, selv om parterne f.eks. af arbejdsmæssige grunde har opretholdt hver sin bolig, hvis der dog har været tale om et fast parforhold af en længere varighed.

Ændringsforslaget indebærer ikke nogen ændringer i forhold til lovforslaget i de tilfælde, hvor moderen er ugift, og hvor hun ikke afgiver en »omsorgs- og ansvarserklæring« sammen med en mand. I disse tilfælde vil en mand, der har haft et seksuelt forhold til moderen i konceptionsperioden, have ret til at rejse faderskabssag, selv om han kun har haft et enkeltstående forhold til moderen.

Stk. 3 svarer til lovforslagets § 6, stk. 2, med en enkelt sproglig ændring som følge af den nye bestemmelse i § 6, stk. 2.

Til nr. 2-5

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ændrede affattelse af § 6.

Til nr. 6

Lovens ikrafttræden foreslås udskudt fra den 1. juli 2001 til den 1. juli 2002.

I det forslag til børnelov, der blev fremsat i folketingsåret 1999-2000 (Lovforslag nr. L 197, fremsat den 9. februar 2000), var ikrafttrædelsesdatoen foreslået til den 1. juli 2001. Dette sene ikrafttrædelsestidspunkt blev foreslået med henblik på at give den nødvendige tid til udarbejdelse af administrative forskrifter, informationsmateriale og blanketter m.v. Forslaget til ikrafttrædelsesdato blev ikke justeret i forbindelse med genfremsættelsen af lovforslaget i oktober 2000. Det er imidlertid nu Justitsministeriets vurdering, at opgaverne med udarbejdelse af administrative forskrifter, blanketter, vejledninger m.v. er af så omfattende karakter, at det oprindelige forslag om en gennemførelsesperiode på godt et år fra lovens vedtagelse bør fastholdes.